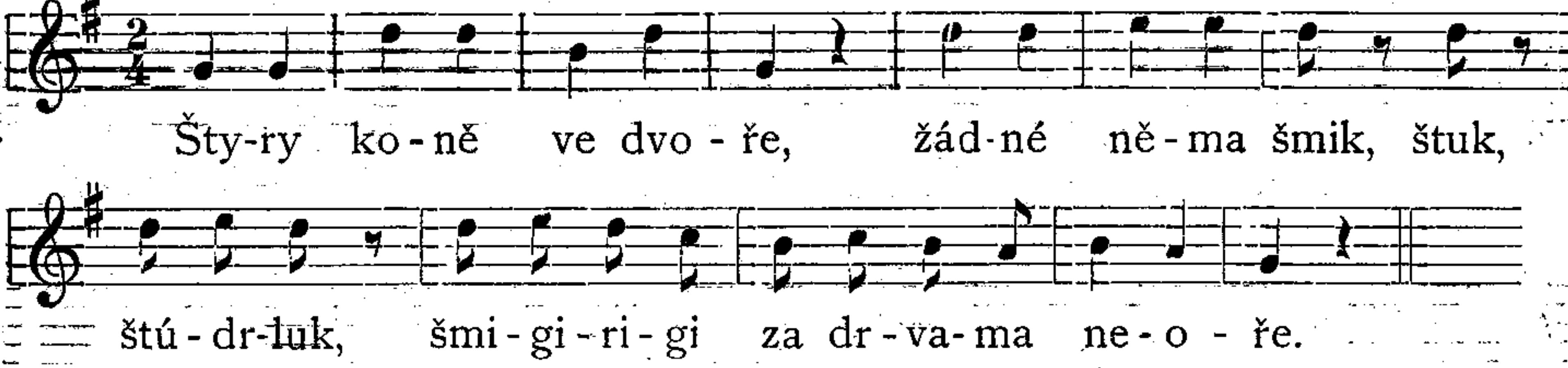

124. c)

Z Prusenovic.

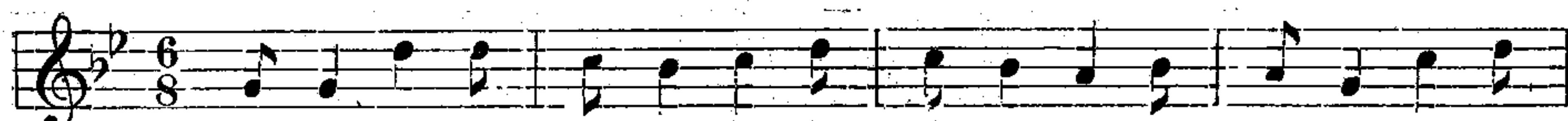
Šty-ry ko-ně ve dvo-re, žád-né ně-ma šmík, štuk,
 štú-dr-luk, šmi-gi-ri-gi za dr-va-ma ne-o-re.
 Štyry koně ve dvoře,
 žádné něma neoře.
 Oře něma syneček,
 červené jak hřebíček.
 Zahnál koně do poře,
 zaorávat kókoře.
 Jak tu kókoř zaorál,
 na svó miló zavožál.
 Pod' má milá, pod' ke mě,
 já ti povím, co je mě.
 Ja, boří mě hlavěnka,
 pobiža mě maměnka.
 Pobiža mě pro tebe,
 nedajó mi chtět tebe.

Dyž mi tě chtět nedajó,
 možeš chodít za inó.
 Já za inó nepudu,
 radši se dám na vojnu.
 Na vojnu se nedávě,
 truc rodičom nedělé.
 Na vojnu se přece dám,
 truc rodičom udělám.
 Dyž mu vlasy stříhalí,
 otec, matka plakaři.
 Dyž mu šaty dávalí,
 bratr, sestra plakaři.
 Dyž mu koně sedlaři,
 kamarádi plakaři.

125.

Ze Sptytinova.

Suš. 183.

U sú-se-dů za dve-řa-ma stó-jí po-stel s pe-ři-na-ma,
 stó-jí po-stel s pe-ři-na-ma.

U súsedů za dveřama,
 [: stojí postel s peřinama. :]

Na posteli synek leží,
 [: porúbanú hlavu drží. :]

Cos, děvečko, cos dělała,
 [: žes milého nebránila? :]

Bránila sem, nemohla sem,
 [: vezňa šátek plakała sem. :]

Jak mu do hlavy rúbalí,
 [: krvú stěnu postříkalí. :]

Milá stěnu zaříčuje,
 [: krév nevinná přestupuje. :]

A ona jí nezalíčí,
 [: dokád se s ním nerozlúčí. :]

Jak se s milým rozlúčila,
 [: nevinnú krév zaříčila. :]